

Major Eskil Blankegård, Kumla

Publicerad 2015-08-05

Eskil Blankegård föddes den 22 juli 1937 och han fick lämna jordelivet den 29 maj 2015 efter några år av svårt lidande och avsidestagande.

Det fanns redan ett slags gudsmedvetande hos Eskil när han av olika skäl hamnade på Frälsningsarméns skol- och behandlingshem, Sundsgården. Det gudsbehovet utvecklades och kanaliserades där. Kallelsen kom att växa fram och också beslutet att bli frälsningsofficer.

1960 kom Eskil till Frälsningsarméns officersskola i Stockholm, där han ingick i den kadettring som fått namnet Kristi soldater. Han träffade den unga danska frälsningsofficeren Ruth Weinholt Jensen då han var assistent i Helsingborg. De gifte sig 1962. Under några år tjänstgjorde de i Danmark och där föddes deras dotter Margrethe. Det skulle visa sig att både Eskil och Ruth bar på en missionärskallelse och de anmälde sig till utlandstjänst. Utlands-tjänsten kom att omfatta 30 år i Syd- och Mellanamerika och tog sin början i mitten av 1960-talet. Eskil poängterade att varje förordnande både hemma och utomlands, kräver att man arbetar helhjärtat och gör sitt bästa. Intresse för människor och en sund kärlek till folket är också självklara delar som måste finnas i botten liksom förmågan att kunna möta "sitt" folk med respekt och värme. De viktigaste läxorna som Eskil lärde sig genom åren handlade om att lära sig acceptera hur människor tänker och reagerar i mycket annorlunda kulturer, situationer och händelser.

Så följde cirka 13 år av tjänst i Chile, några år i Bolivia och fyra år i Peru. De första 10 åren blev ett elddop på mer än ett sätt. Familjen fick uppleva både diktaturen i Chile och militärkuppen där år 1973. Frälsningsarméns medlemmar och personal gick inte opåverkade igenom allt detta och kontrollen var mycket hård. Efter tiden i Chile gick flytten till Bolivia, där det rådde stor politisk instabilitet. Till byggandet av sjukhuset Harry Williams i Cochabamba, Bolivia, bidrog svenska bidragsmedel och Eskil kom att bära ansvaret som administrativ chef. Som ledare i Peru i början av 80-talet kallades Eskil till förhör hos säkerhetspolisen angående en frälsningsofficers påstådda samröre med gerillan. Det hjälpte inte att det var en släkting till mannen saken gällde. Eskil trängdes in i ett kallt, trångt förhörssrum och fick utstå timme efter timme av förhör av olika personer. Förhören pågick under flera veckor, flera gånger om dagen. Ingen, inte ens Ruth, fick veta vad som pågick.

Länderna som Eskil och Ruth arbetat i är geologiskt ostabila och makarna fick vara med om en hel del jordbävningar. Då gällde det att snabbt komma över den egna rädslan och se till att få igång hjälpteam. Sådana gånger hjälps alla åt. Efter några år i Sverige fick makarna order till Guatemala där man fortfarande led av sviterna efter närmare 40 års inre strider. Där talade gerillan med vapen och det var fortfarande inte ofarligt att röra sig fritt. Här öppnades flera skolor i anslutning till Frälsningsarméns kårer och även en tandläkarmottagning. Likaså i Chile, Bolivia och Peru satsade man på sjukvård, skolor, barnhem med mera. Ofta var förordnandena dubbla och innebar stort ansvar. Nästa order gällde Panama och Costa Rica. Nio olika länder kom att bli Blankegårds arbetsfält. Eskil fick också uppdraget att undersöka möjligheten för Frälsningsarmén att börja arbeta i Ecuador. Glädjen var stor när man kunde "öppna eld" i landet.

När Eskil och Ruth åkte ut till Sydamerika var det någon som gav dem rådet att "vad ni än gör skall ni försöka se ut som om ni aldrig gjort något annat". Det rådet var bra till exempel när man handlade och lagade mat åt 500 personer två gånger om dagen!

Eskil och Ruth har fått uppleva hur många av deras andliga barn och barnbarn idag finns på ledande poster inom Frälsningsarmén i Sydamerika och också i USA och Eskil kom ofta att bli deras mentor. Över Skype höll man så gott som daglig kontakt med varandra. Ibland fick Eskil och Ruth även vara med på möten från Sydamerika via datorn. Eskil brukade citera bibelordet "Sänd ditt bröd över vattnet, en dag får du det åter".

Begravningshögtiden ägde rum den 15 juni 2015 i Frälsningsarméns lokal i Örebro, i kretsen av familjen och nära vänner. Kommendör Lennart Hedberg var officiant och höll också ett varmt och personligt tal. Kerstin Hallgren läste ur Bibeln bibelverser valda av Eskil samt bad. Birgitta Edqvist sjöng solo och Siv Öhman spelade piano och orgel. Örebro hornmusikkår spelade under ledning av Fredrik Edqvist.

Så har en Kristi soldat gått för att möta sin kallelse Gud! Familjen och också många vänner av olika nationaliteter vittnade om vad Eskil betytt för dem personligen. Major Mikael Ljungholm framförde Frälsningsarméns tack. Glädjen och tryggheten i Gud präglade begravning och samkväm. Och solen med dess värme fanns med oss hela dagen.

Kerstin Hallgren